

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011666
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121011666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2023, v trestnej veci obžalovaného ml. W. K. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/82/2021 zo dňa 24.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému ml. W. K., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom ul. S. XXX/XX, B., okr. Prešov,

u k l a d á

podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 119 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a u r č u j e skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/32/2021 zo dňa 16.12.2021 výrok o treste, ktorým bol ml. obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneneým odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného ml. W. K., za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase v období od 27.10.2020 do 02.11.2020 na území obce Svinia prípadne na území obce Kojatice, okr. Prešov, opakovane 4x vykonal súlož s mal V., nar. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že v čase súložu ešte nedovŕšila 15-ty rok svojho veku.

Za to mu podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 Tr. zákona, § 37 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s tým, že podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal okresný prokurátor odvolanie čo do výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal v prvom rade súdom prvého stupňa zmenenú právnu kvalifikáciu skutku. Podľa neho z priebehu hlavného pojednávania vyplynulo, že obžalovaný ml. W. K. vedel, že mal. V. X. v čase spáchania skutku mala 13 rokov ako aj to, že obžalovaný tvrdil, že nešlo o znásilnenie, lebo „sex“ medzi nimi bol dobrovoľný. Okresný prokurátor taktiež poukázal na výpoveď svedkyne - poškodenej mal. V. X. na hlavnom pojednávaní, v ktorej uviedla, že sex mala len s W. a to 4-krát, nechcela byť v lese, do lesa s W. nechcela ísť dobrovoľne, nechce sa s nikým kamarátiť, tým myslí dievčatá aj chlapcov. V tejto súvislosti pripomenul, že počas pojednávania bolo na maloletej zreteľné, že sa nebráni odpovedať na otázky, ktoré sú jej kladené, nebolo na nej badať, aby si odpovede vymýšľala, resp. vedome klamala. Zároveň okresný prokurátor poukázal aj na výpoveď znalkyne V. P. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.04.2022, ktorá k správaniu mal. V. X. uviedla, že nereagovanie maloletej na otázky ohľadne znásilnenia je vysvetliteľné, človek sa snaží vytesniť nepríjemné zážitky, nechce na to spomínať, keď maloletá uvádzala, že to bolo 4-krát a na viac si akoby nepamätala, nepriamo potvrdzuje to, že to musela byť pre ňu zlá skúsenosť. Znalkyňa ku skutočnosti, že mal. V. na hlavnom pojednávaní uvádzala, že sa nechce priateľiť s chlapcami ani dievčatami, uviedla, že môže to byť tým, že neverí ľuďom, stratila v nich dôveru tým, že jej ľudia nepomohli a preto chce byť v konečnom dôsledku sama, je to typický príznak pre ľudí, ktorí prekonali traumy, sú nedôverčiví, ťažko nadväzujú vzťahy, sú ostražití a môže to mať vplyv na jej ďalší psychický vývin a partnerský vzťah do budúcnosti. Vychádzajúc z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor zdôraznil, že znalkyňa zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku z prípravného konania, keď uviedla, že „V. pri popise zažitých skutočností počas jej vyšetrenia pôsobila nesmelo, ale dôveryhodne, taktiež hovorila, že nechce na to myslieť, že to bolo ako sen, doma si občas poplače“. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný prokurátor mal za to, že obžalovaný ml. W. K. spáchal skutok tak, ako mu je to kladené za vinu v obžalobe, teda svojim konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu má byť uložený náležitý trest podľa zákonných ustanovení. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd rozhodol vo veci sám v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

K odvolaniu okresného prokurátora sa prostredníctvom svojej obhajkyne písomne vyjadril ml. obžalovaný W. K.. Obhajkyňa vo vyjadrení uviedla, že podané odvolanie považujú za nedôvodné. Podľa ich názoru okresný súd správne dospel k záveru, že prokuratúre sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný násilím alebo hrozbou takéhoto násillia poškodenú nútil k súložiu. Obžalobu podporovala len výpoveď maloletej, ktorá však na pojednávaní na drvivú väčšinu otázok neodpovedala, odpovedala neviem, alebo že si nepamätá. Tiež poukazujú na rozpor vo výpovediach poškodenej, keď až na hlavnom pojednávaní priznala, že bola u W. v dome vo Svini po tom, čo prišli z lesa. V žiadnej svojej výpovedi však nevedela popísať detailne okolnosti, ako malo k znásilneniu dôjsť. Na druhej strane poukazujú na dôkazy, ktoré boli vykonané a ktoré verziu poškodenej nepodporujú. Predovšetkým ide o lekársku správu z gynekologického vyšetrenia, podľa ktorej poškodenej nemala po skutku žiadne poranenia ani známky násillia, o znalecký posudok KEÚ Košice, podľa ktorého z vykonaných sterov nebola zistená žiadna krv ako prípadný dôkaz násillia, o úradný záznam ÚPSVaR Prešov zo dňa 28.10.2020, z ktorého je zjavné, že V. podľa vyjadrenia jej matky už predtým žila aktívnym sexuálnym životom s W.. Súčasne poukazujú na výpovede svedkov - príslušníkov PZ, ktorí ako objektívni, nezaujatí svedkovia popísali správanie poškodenej bezprostredne po skutku, pričom všetci zhodne vypovedali, že nebola vystresovaná, neboli na nej viditeľné žiadne známky strachu, rozrušenia, neplakala, neuvádzala, že by sa obžalovaný voči nej dopustil násillia. Práve naopak, uviedla, že sa s W. majú radi. Za dôležitú z hľadiska motívu poškodenej, prečo obvinila W. K. zo znásillenia, považujú jej odpoveď na otázku, ako reagovala mama, keď sa vrátila do Kojatíc, a teda, že mama ju zbila a rovnako jej kladná odpoveď na otázku, či sa bála, že by jej mama mohla byť vyšetrovaná políciou. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie znalkyňou V. H., na ktoré poukazuje obžaloba aj v podanom odvolaní, zdôrazňujú, že znalecký posudok je len jeden z dôkazov, ktorý podlieha hodnoteniu, rovnako ako ostatné dôkazy (§ 2 ods. 12 Tr. poriadku). Závery znaleckého dokazovania boli v tomto prípade vyvrátené ostatnými vykonanými (objektívnymi) dôkazmi, preto tieto

závery znaleckého posudku nemožno akceptovať. Navrhli, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietol.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po doplnení dokazovania dospel k nasledovným záverom.

Úvodom je potrebné uviesť, že v posudzovanej trestnej veci bolo súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v rozsahu ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Na dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa, špecifikované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tak odvolací súd v prevažnej miere odkazuje, avšak najmä vzhľadom na zistené pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému, krajský súd považoval za potrebné dokazovanie na verejnom zasadnutí v súlade s ust. § 326 ods. 5 Tr. poriadku doplniť a to v rozsahu a spôsobom ďalej konkretizovaným.

Na obžalovaného bola podaná obžaloba pre skutok prokurátorom právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase dňa 27.10.2020 za obcou Kojatice, okres Prešov násilím a proti vôli maloletej V., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K. č. XXX, okr. Prešov, ktorá sa mu páčila, poznal ju zo školy, vedel koľko má rokov a že je žiačkou 6. ročníka ZŠ v obci Svinia, túto vediac, že sa nebude môcť adekvátne brániť, odviezol do lesného porastu za uvedenú obec, kde ju pod hrozbou bitky, ak sa pokúsi ujsť, nútil ostať na uvedenom mieste spolu s ním až do 02.11.2020, pričom jedli len jablká, kde počas uvedeného obdobia s ňou na viacerých presne nezistených miestach v uvedenom lesnom poraste za obcou Kojatice, ako aj v jej blízkom okolí, najmenej štyrikrát proti jej vôli vykonal súlož, hoci maloletá sa bránila tak, že ho od seba odstrkovala a taktiež sa pokúšala ujsť, čo sa jej však nepodarilo, lebo ju vždy chytil, taktiež maloletá plakala a prosila ho, že chce ísť domov, čo jej v uvedenom období neumožnil, pričom svojím konaním nespôsobil mal. M. G. žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným na rozdiel od obžaloby zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase v období od 27.10.2020 do 02.11.2020 na území obce Svinia prípadne na území obce Kojatice, okr. Prešov, opakovane 4x vykonal súlož s mal. V., nar. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že v čase súložu ešte nedovŕšila 15-ty rok svojho veku.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto okresný súd vecne správne vyhodnotil. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie náležitým spôsobom v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy aj v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite zákonným spôsobom vyhodnotil a skutkový stav správne ustálil tak ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku a na základe toho urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine obžalovaného a svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v rozsiahlych dôvodoch, pri podrobnej citácii obsahu všetkých vo veci vykonaných dôkazov, napadnutého rozsudku v potrebnom rozsahu aj presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa s jeho argumentáciou stotožnil a v podrobnostiach na dôvody napadnutého rozsudku odkazuje aj vzhľadom na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný. Krajský súd preto nevidí dôvod opätovne bližšie rekapitulovať či opakovať dôkazy a skutočnosti z nich plynúce na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného.

Aj podľa názoru krajského súdu z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že obžalovaný použil voči poškodenej násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia a že poškodená s ním mala sexuálny styk nedobrovoľne.

Nad rámec prvostupňovým súdom konštatovaného v dôvodoch napadnutého rozsudku aj podľa názoru krajského súdu zmena právnej kvalifikácie skutku tak, ako to urobil súd prvého stupňa, bola odôvodnená výsledkami vykonaného dokazovania, keďže z výpovedí obžalovaného, svedkyne R. K., svedka M. C., svedka J. A. W., svedka V. R., svedka M. B., svedkyne F. Z. a svedkyne K. A. nevyplynulo, že by obžalovaný voči poškodenej pred skutkom použil násilie, hrozbu bezprostredného násillia, alebo že by zneužil jej bezbrannosť, naopak, z výpovede svedkov R. K., M. C., J. A. W., V. R., M. B. vyplýva, že sama poškodená im uviedla, že sexuálny styk mala s obžalovaným dobrovoľne a že sa im nejavila v krátkom čase po skutku traumatizovaná, absenciu negatívneho vzťahu poškodenej k obžalovanému pred skutkom a absenciu následkov prežitej traumy u poškodenej potvrdili vo svojich výpovediach aj svedkyne F. Z. a K. A.. Krajský súd sa stotožnil aj s vyhodnotením výpovedí poškodenej a matky poškodenej súdom prvého stupňa keď konštatoval, že tieto výpovede sú spochybňované vo veci ďalšími vykonanými dôkazmi a ako motív týchto výpovedí uvádzal, že poškodená sa mohla báť, že by jej matka mohla byť vyšetrovaná, čo sama aj pri svojom výsluchu konštatovala, keďže táto už bola raz uznaná vinnou z trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Evidentné je tiež, že poškodená vo svojich jednotlivých výpovediach nevypovedala zhodne, možno v nich nájsť podstatné rozpory, na ktoré poukázal aj súd prvého stupňa. Násilné konanie zo strany obžalovaného bolo spochybnené aj ďalšími dôkazmi, pri obhliadke ani pri prehliadke tela poškodenej, ani pri lekárskejších vyšetreniach neboli na tele poškodenej zistené žiadne stopy po násillí, dokonca sama matka poškodenej, ktorá vo svojej svedeckej výpovedi upozorňovala na modrinu na lýtku poškodenej, priznala, že dcéra jej sama povedala, že modrinu na lýtku má odvtedy ako sa buchla do dverí, rovnako škrabanec na ruke, na ktorý upozorňovala vo svojej výpovedi matka poškodenej nemožno bez pochybností považovať za dôkaz fyzického násillia obžalovaného voči poškodenej, keďže pri toľkých a takých útokoch zo strany obžalovaného, ako to opisuje poškodená, by poškodená musela mať oveľa viac aj závažnejších zranení. Absenciu použitia fyzického násillia obžalovaným voči poškodenej navyše potvrdzuje aj lekárska správa o zdravotnom stave poškodenej zo dňa 02.11.2020, z ktorej plynie, že menovaná mala pohlavný styk aj predtým a že oblasť stehien a vonkajších pohlavných orgánov je bez známok poranenia a násillia a že bol vykonaný výter z pošvy.

Pokiaľ matka poškodenej, svedkyňa Z. X., vo svojej svedeckej výpovedi uvádzala, že nevedela, že V. a W. spolu chodili a dozvedela sa to, až keď V. hľadali a že V. jej povedala, že obvinený ju zobral do lesa v Svinej a tam ju držal, proti jej vôli ju vyzliekol a mal s ňou sex, štyrikrát ju znásilnil, pričom ako jej to rozprávala, plakala, jej výpoveď nemožno podľa názoru krajského súdu považovať za dôveryhodnú, pretože podľa úradného záznamu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 28.10.2020, nachádzajúceho sa v spise, dňa 28.10.2020 telefonicky kontaktovala úrad Z. X. a oznámila, že jej dcéra žije aktívnym sexuálnym životom s W. K., uteká z domu a rodičov nerešpektuje. Dôveryhodnosť svedeckej výpovede Z. X. spochybňuje tiež to, že Z. X. na hlavnom pojednávaní na otázku samosudcu, čo znamená znásilniť, uviedla, že nevie. Vzhľadom na túto odpoveď svedkyne, je podľa názoru krajského súdu dôvodné sa domnievať, že svedkyňa vo svojej výpovedi použila slovo „znásilniť“ bez toho, aby poznala jeho význam, o to viac, keď sama vo svojej výpovedi uviedla, že dcéra jej od obžalovaného telefonovala a v telefóne neznela plačlivo.

Rovnako nepravdepodobné a nelogické vyznieva tvrdenie poškodenej, že ju obžalovaný nechcel pustiť domov a že by bol na to, aby pri ňom zotrvala, použil násilie alebo hrozbu násillia. Tu krajský súd odkazuje na výpoveď obžalovaného, ktorá nebola poškodenu spochybnená, kde uviedol, že potom ako prišli do lesa, bol po epedu u W. X., ak by bola V. chcela ísť domov, mohla ísť počas toho ako on bol po epedu. Počas toho ako boli v lese išiel domov do Svinej po cigarety, vtedy ostala V. v lese, ktorý je pri ich dome v Kojaticiach, sama, teda ak by bola chcela mohla ísť domov. Navyše k vzťahovaným otázkam medzi obžalovaným a poškodenu svedkyňa Bc. V. F., sociálna pracovníčka zo ZŠ Svinia, vo svojej výpovedi uviedla, že raz jej V. triedna učiteľka spomínala, že má pocit, že V. sa nejak W. nebráni a kolegyňa jej povedala, že W. išiel sám na Župčany a V. išla za ním, a to bez toho, že by bola ťahaná. Bol medzi nimi nejaký odstup, ale nevidela, že by ju on nútil, len to ju zaujalo, že W. išiel vpredu a ona išla za ním. Svedkyňa F. Z., triedna učiteľka V. X. v ZŠ Svinia, vo výpovedi uviedla, že W. stále chodil za dievčatami, páčilo sa im to a potom sa bavili a smiali. Keby to dievčatám neimponovalo, tak by ho poslali preč. To sa týka aj V. X.. Keď chodila do triedy, počas prestávky ich vydávala na dvore, takisto W. chodil aj do

triedy za V., kde ho vyhadzovala, pričom sa smial. Čo sa dialo mimo školy, nevie uviesť. V. sa správala k W. tak, že stále bola vysmiata, nakoľko jej to imponovalo, keby sa jej to nepáčilo, tak by ho od seba odohnala, ale jej to imponovalo. Svedkyňa K. A., učiteľka ZŠ Svinia vo výpovedi uviedla, že keď mala dozor cez prestávku vonku, bolo vidieť medzi W. a V. také naťahovanie, bolo vidieť, že medzi nimi niečo bolo, že majú niečo spoločné, nejaký záujem, alebo sa rozprávali, boli tak aj nejaké dotyky, čo sa týka naťahovania, tým myslí to, že to bolo asi v tom zmysle, že nechod' ešte do triedy, ostaň tu. Ich dotyky neboli intímne, stáli pri sebe, komunikovali blízko seba. V. sa k obžalovanému správala zahanbene, klopila zrak, ale to chovanie jej imponovalo, usmievala sa.

Okresný prokurátor dôvody odvolania opiera hlavne o znalecký posudok vypracovaný znalkyňou z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých V.. P. H., ktorý je podľa neho objektívnym dôkazom podporujúcim usvedčujúce výpovede poškodenej mal. V. X. a svedkyne Z. X..

Znalkyňa V.. P. H. v záveroch znaleckého posudku k osobe poškodenej a vo svojej výpovedi uviedla, že to, že si poškodená nepamätá, nepriamo potvrdzuje to, že to musela byť pre ňu zlá skúsenosť, vysvetlením toho, že V. na výsluchu hovorila, že sa nechce kamarátiť s chlapcami ani s dievčatami, môže byť to, že neverí ľuďom, stratila dôveru s tým, že jej ľudia nepomohli, a preto chce byť v konečnom dôsledku sama, je to typický príznak pre ľudí, ktorí prekonali traumy, sú nedôverčiví, ťažko nadväzujú vzťahy, sú ostražití a môže to mať vplyv na jej ďalší psychický vývin a ďalší partnerský vzťah do budúcnosti, V. hovorila, že na to (čo sa jej stalo) nechce myslieť, že to bolo ako sen, doma si občas poplače. Strach mohla mať aj vtedy, keď už s ňou páchatel' nebol, keďže vedela, že páchatel'a bude stretávať, resp. chcela ho alebo seba chrániť, bol to skôr strach z mužskej figúry v projektívnych technikách a navyše bol u nej sexuálny konflikt. Poškodená neskôr vnímala, že sa jej stalo niečo zlé a zotrvala na tom, že to bolo nedobrovoľné, svojej matke ani matke a súrodencom obžalovaného neuviedla nič negatívne, možno nebol čas na nejaké vysvetlenia. Ani závery tohto znaleckého posudku však nepreukazujú bez akýchkoľvek pochybností, že súčasný psychický stav poškodenej bol spôsobený „násilným“ konaním obžalovaného popísaným v skutkovej vete obžaloby. Navyiac v tomto smere, podľa názoru krajského súdu, nebolo vhodné, aby v tejto prejednáwanej veci psychologický znalecký posudok na obžalovaného a poškodenú vypracovala tá istá znalkyňa. Na základe vyššie uvedeného potom aj podľa názoru krajského súdu, keďže nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané násilné konanie voči poškodenej zo strany obžalovaného tak ako to bolo uvedené v obžalobe, ale bolo preukázané iba sexuálne zneužitie, keďže tak obžalovaný ako aj poškodená potvrdili v žalovanom období minimálne 4krát vykonanie súložie a obžalovaný vedel, že V. X. nemá 15 rokov, bolo potrebné skutkovú vetu oproti obžalobe upraviť a toto konanie následne správne prvostupňový súd kvalifikoval ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona.

Čo sa týka výroku o treste, tento musel byť zrušený z dôvodu, že odvolací súd pri ukladaní trestu zistil pochybenia, ktoré musel novým rozhodnutím vo výroku o treste napraviť.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadal najmä na okolnosť, že obžalovaný je mladistvý, na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, možnosť nápravy, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery. Konštatoval, že obžalovaný má v odpise registra trestov za jeden záznam za trestný čin výtržníctva skončený podmieneným odsúdením a 4 záznamy v registri priestupkov, dvakrát za krádež a dvakrát proti občianskemu spolunažívaniu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že u obžalovaného nebola zistená žiadna pritažujúca ani poľahčujúca okolnosť, keďže sa ku skutku priznal, ale nevyjadril ľútosť. Pri skúmaní minulosti obžalovaného súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že obžalovaný doteraz nebol za trestný čin odsúdený.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že lustráciou v súdnom registri zistil, že v čase predloženia predmetného spisu krajskému súdu za účelom rozhodnutia o odvolaní okresného prokurátora, nebolo ešte právoplatne skončené trestné konanie vedené voči obžalovanému na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/32/2021 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, ktorý obžalovaný spáchal neskôr ako trestný čin, ktorý je predmetom tohto trestného konania. Súčasne z obsahu predloženého spisu krajskému súdu vyplynulo, že súd prvého stupňa v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku asi nemal vedomosť o trestnom konaní vedenom voči obžalovanému na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/32/2021.

Za týchto okolností krajský súd majúc za to, že boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v súlade s § 42 ods. 1 Tr. zákona na verejnom zasadnutí v tomto smere doplnil dokazovanie, oboznámil podstatný obsah trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/32/2021. Z doplneného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/32/2021 zo dňa 16.12.2021, právoplatným dňa 29.11.2022, bol ml. W. K. odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a poškodená spoločnosť Lesná spoločnosť Meluch p. s. Svinia, so sídlom Svinia, ul. Hlavná č. 85/8, okr. Prešov, zastúpená V. V. bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. V prejednávanej veci sa teda obžalovaný mal žalovaného skutku dopustiť predtým, ako bol vyhlásený spomínaný rozsudok vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/32/2021 (dňa 16.12.2021).

Evidentne tak boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, krajský súd zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste, nový trest ukladal ako trest súhrnný a to vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/32/2021, v ktorom bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 16.12.2021 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Tr. zákona. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona krajský súd obligatórne zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/32/2021 zo dňa 16.12.2021, ktorým bol ml. obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okrem toho krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný opakovanú súlož s poškodenou, o ktorej vedel, že má iba trinásť rokov, nikdy nepopieral a toto svoje konanie aj výslovne vo svojich výpovediach úprimne oľutoval.

Hodnotiac jednotlivé vyššie naznačené hľadiská ukladania trestov, prihliadajúc pritom na okolnosť, že obžalovaný je mladistvý, na prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, osobné pomery obžalovaného, majúc na zreteli účel trestu, dospel krajský súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ešte nespojený s jeho okamžitým výkonom je trestom primeraným tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Takýto trest považoval za primeraný tak na nápravu obžalovaného, ako aj pre ochranu spoločnosti. Trvanie skúšobnej doby odvolací súd obžalovanému neurčil samou dolnou hranicou, teda na jeden rok, aby obžalovaný dôsledne preukázal schopnosť a ochotu dlhodobo viesť riadny život a preukázal, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je potrebný.

Na základe týchto dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku v rozsahu výroku o treste zrušil, v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon uloženého trestu odňatia slobody mu podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu podmienenčného odsúdenia na 2 roky.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.